

Slovansko pevsko društvo na Dunaji.

Na Dunaji obstaja „slovansko pevsko društvo“ in njegov odbor razpošilja te dni p. n. pevce in pevkinjam slovanskim na Dunaji naslednje vabilo, naj pristopijo va nj, ter se njegovih pevskih vaj vdeležujejo, kolikor mogoče. Da-si vabilo naših bralcev ne dotika, vendar jim ga priobčimo na željo odbora in to tem rajši, ker iz njega lahko izpoznajo, da živé tudi na Dunaji naši bratje in to v lepi slogi. Odbor piše: Petje je vedno bilo krepak faktor v življenju narodov v občé, posebej pa še slovanskih. S pesnijo Slovan vzdihuje in vriska, s pesnijo se veseli in krepi, v pesni javlja iskrene svoje želje in izrazuje čuvstva svoja, narodna pesem slovanska je čisti in neizkazljivi sok v životnem njegovem deblu.

To jasno spoznanje prisililo je pred več, kakor 30 leti nepozabljive utemeljitelje našega društva, da so razvili na Dunaji zastavo, pod katero naj bi se zbirale razkropljene pevske sile slovanske; s pestovanjem pesmi slovanske gojila bi se naj ob enem tudi prepotrebna iskrena slovanska vzajemnost, da bi v tem dosegel se visoki cilj, da bi vsak sveto služil višim interesom krasni domovini slovanski in vesoljnemu Slovanstvu.

To zastavo je naše društvo več, kakor 30 let čvrsto in visoko držalo kvišku, tej hoče še nadalje verno ostati vztrajno, tudi pri nepovoljnih slučajih; krasna ta zastava bodi tudi v bodočem letu središče, krog katerega se bodo radostno zbirali vsi somišljeniki, katerim je mati narava v prsi usadila navdušeno slovansko srce, a s tem navdušenim srcem podarila jim tudi krasni dar petja.

Vsi vi pevci slovanski, vse vi pevkinje slovanske, hitite pod to zastavo, radostno vas bomo pozdravljali.

Pevske vaje moškega zbora so vsak petek od $\frac{1}{2}$ 8. do $\frac{1}{2}$ 10. ure zvečer, I. Salvatorgasse 12, za dame pa vsak ponedeljek od 5. ure popoldne do $\frac{1}{2}$ 7. ure zvečer v dvorani „Slovanske Besede“ I. Wallnerstrasse 2. Pevsko leto prične se s 1. oktobrom 1891. Členi pevci in podpirajoči sprejemljejo se vsaki dan pri gosp. predsedniku L. Bouchalu I., Tiefer Graben 11. Na veselo svidenje!

Gospodarske stvari.

Kje in kako hočemo dobiti denar.

To vprašanje se sliši med našimi prebivalci prav pogosto; res težavni časi so med nami pa za tega del, dragi kmetič, ne zgubi poguma, bode že bolje. Ako bi mi v nekaterih rečéh, katere ti sledno omenim, ne napredovali,

kazala bi se nam res žalostna prihodnost. Živina še ne sme zavoljo bolezni na parkljih v tuje kraje, žita imamo malo in še to je slabo, sadje, čeravno ga je dovolj, pa ima slabo ceno, vina smo pričakovali, čeravno ne veliko, pa dobrega, pa kaj vemo? Tako vidiš, moj kmetič, kako je naše upanje, katero smo imeli v sredi leta, po vodi splavalo. Odkod tedaj denar, da plačamo vsaj naše davke?

Naj te, dragi bralec, opomenim na nekaj malega! Pred kakimi desetimi leti kupil si lahko deset do petnajst kokošnjih jajec za 10 kr., kaj jih je pa zdaj podražilo?

Prebrisaní trgovci so znašli pot in način, kako se ta majhna reč in rahla stvar z malim stroškom v daljno Angleško in Francosko pošilja; nihče bi ne verjel, da se pošlje vsako leto od naših trgovcev, katerih je več na spodnjem Štajarskem, za več milijonov goldinarjev jajec, ali ni to velika dobrota za naše prebivalce? In to bode leto na leto višje šlo.

Kokoš, tako majhna žival, pa ti lahko neverjetno veliko dobička stori; toraj kmetje, skrbite v prihodnost, da si kuretnino pomnožite, njih jajca prodajte, denar pa v škrinjico posebej shranite! Očez nekaj mesecev pa ga preštejte, čudili se bode in veselo našteji že skoraj za vse davke, čeravno imate jih veliko. Toraj na ta način, ako pri malem začneš gospodariti, pride ti lahko veliko na kup. Omenil vam bom še prihodnjic več stvari na ta način, da bode z malim začeli gospodariti in do velikega prišli. Potem se ne bode tolikrat slišalo „Kje dobiti denar?“ Zapomnite si toraj pregovor, ki pravi: „Zrno do zrna pogača, — Kamen do kamna palača.“ Josip Vrečko.

Gnjili duh pri mesu.

V vročem poletju pa tudi v topli jeseni se zgodi večkrat gospodinji, da dobi goveje meso v kuhinjo, ki že ima duh po gnjilobi. Tacega pač ne more dati na mizo, kajti zoperno je in ona za-nj ne bode hvale žela. Kaj torej hoče? Mi ji svetujemo, naj stori s tacim mesom tako-le:

Naj se skuha meso dobro in pene naj pobere z juhe, potem pa naj se položi na meso oglje, ki žari pa se ne kadi več od njega. Oglje naj ostane tri ali štiri minute pri mesu in tako potegne ves gnjili duh iz mesa na-se.

Sejmovi. Dne 10. oktobra v Orešji. Dne 12. oktobra v Gomilici. Dne 13. oktobra v Brezji pri Mariboru. Dne 14. oktobra v Imenem (za svinje). Dne 15. oktobra pri sv. Križi tik Slatine, v Račah, v Št. Lenartu pri Slov. Gradci, v Ločah in na Planini. Dne 16. oktobra v Spielfeldu.